

‘O nee, je hebt hem verdronken...’ hinnikt Darco verdrietig. Ineens komt Beau weer boven water. ‘Haha! Geschrokken!’ hinnikt Beau lachend.

‘Hoe dan?’ vraagt Darco verbaasd. ‘Maar waar is Koffer?’

‘Ik kan mijn adem gewoon inhouden! En dus ook jullie laten schrikken. Ik vond het wel een leuk grapje, maar ik denk dat Koffer naar huis is gegaan. Zullen we eruit gaan en effe in de zon gaan liggen: lekker rollen, vreten en opdrogen?’ hinnikt Beau.

‘Ja, kom. We gaan eruit, de zon gaat al bijna onder,’ hinnikt Milton.

Darco zucht. ‘Wanneer gaan we naar binnen? Het is al laat...’

Ja, dat vraag ik me ook af, misschien kunnen we Koffer roepen?’ hinnikt Beau. ‘Oké, dan allemaal tegelijk. 3...2...1...’

‘O Koffer!’ roepen ze in koor.

‘Hallo, wat is er?’ zegt Koffer.

‘Nou, het is al best laat, Sofie is er nog steeds niet en we willen graag naar binnen. Kan je ons helpen door haar hierheen te laten komen?’ hinnikt Beau.

‘Ja, ik heb al een idee,’ zegt Koffer. Koffer sluipt het vakantie-huisje in en pakt Sofies telefoon. ‘Zo, nu een alarm aanzetten met de naam: pony’s binnenhalen!’ fluistert Koffer tegen zichzelf en sluipt daarna snel de kamer uit.

Ring! Ring!

‘O ja, dat moet ook nog. Wat dom!’ Sofie rent naar buiten en zet rustig de pony’s binnen.

Hoofdstuk 3

Een spannende nacht

De pony's staan in de stal van het verblijf. De maan schijnt door de bomen. Het geeft een prachtig effect. 'Ik denk dat ik maar eens ga slapen, ik ben best moe,' hinnikt Beau.

'Je hebt gelijk. Milton, wil jij de wacht houden? Dan doe ik het uur daarna,' hinnikt Darco.

'Goed, dan kan ik nog even opblijven. Ik kan namelijk beter slapen als ik wat later ga slapen,' hinnikt Milton.

Beau zakt door zijn knieën en gaat languit in het heerlijk geurende stro liggen. Darco volgt zijn voorbeeld. 'Wat is het lekker zacht...' mompelt Beau nog.

'Wat ruikt het lekker kruidig, he,' fluistert Darco.

En weg galopperen ze naar paardendromenland... Of nachtmerrieland?

Na een tijdje is het tijd voor de wissel, maar Milton is per ongeluk in een diepe slaap gevallen en kan dus Darco niet wakker maken. Er is niemand die de wacht kan houden en de pony's zijn zo diep in slaap, dat ze niks horen van de regen. Maar de regendruppels worden flitsen in de wolken, daarna gegrom en daarna...

BAM! Donder en bliksem. Nu schrikken alle pony's wakker.

‘O nee... donder en bliksem... dat haat ik!’ hinnikt Beau angstig.

‘Hèhè, ik ben niet bang hoor,’ zegt Milton.

BAM!

‘AAAAaaaaAAaAHhHhHHh!’ gilt Milton.

‘Ja vast, en dat moeten wij geloven,’ hinniken Beau en Darco, terwijl ze ongelovig kijken. Het onweert buiten.

Beau steekt zijn neus in de lucht en snuift. ‘Uhm, ruiken jullie dat ook?’ hinnikt Beau.

‘Nou eh...’ Milton en Darco snuiven ook nerveus.

‘Ja, maar wat is het?’ hinnikt Milton.

‘Ik ruik het van ver,’ hinnikt Beau. Beau kijkt naar Darco. ‘Ummm... Darco, is alles oké? Darco? Darco!’

Darco kijkt angstig. ‘Nee, niet nog een keer... nee, niet nog een keer. Niet opnieuw, niet hier... ZEG NOU DAT DIT EEN DROOM IS!!!’

‘Ik denk eerder dat het een nacht-merrie is,’ grapt Beau.

Darco vindt het helemaal niet grappig en hinnikt angstig. In haar ogen kun je de grootste angst zien. Zij is helemaal ergens anders... in haar gedachten terug in de tijd. Lang geleden, heel lang geleden.

‘DARCO!’ gilt Beau. Beau kijkt uit het raam. ‘Brand! Het is brand!’ hinnikt Beau luid tegen zijn maatjes. ‘Gil om hulp!’

Ze beginnen te gillen en te gillen, maar het is niet hard genoeg, want Darco doet niet mee. Ze is versteend van angst. ‘Helpen, ik moet ze helpen!’ denkt ze, en ze is ineens klaarwakker. ‘Eruit en help de anderen! Schop de sloten stuk als je het niet open krijgt!’